

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 6 (115) червень 2014 р.

9 червня Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет очолив храмовий празник кафедрального собору Святої Трійці нашого обласного центру. За урочистою Відпратою з Його Святістю служили

митрополит Луцький і Волинський Михаїл та єпископ Володимир-Волинський Матфей. Світлина інформаційної служби єпархії. Докладніше про візит Первоієрарха в Луцьку читайте на с. 5, 8

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

16 червня – початок Петрівського посту

Петрів піст (у народі — Петрівка) присвячений апостолам Петрові й Павлу, яких Православна Церква величає першOVERХОВНИМИ. Закінчується він завжди 12 липня, у день святкування пам'яті цих апостолів, а ось початок його залежить від Пасхи. Розпочинається він тоді, коли завершується пасхальне коло богослужінь, тобто через тиждень після дня Святої Трійці, у понеділок. Тому коли Великдень ранній, то й Петрів піст довший, а коли пізній — коротший: від 8 днів до 6 тижнів.

Установлення цього посту відноситься до перших часів Церкви. Про це згадується в постановах апостольських: «Після П'ятидесятниці святкуйте одну седмицю, а потім постіть; справедливості вимагає і радіти після прийняття дарів від Бога, і постити після полегшення плоті».

Але особливо цей піст утвердився, коли було

побудовано храми в ім'я першOVERХОВНИХ апостолів Петра і Павла в Константинополі та Римі. 29 червня (за новим стилем — 12 липня) відбулося освячення константинопольського храму, і саме з тих пір цей день став особливо урочистим і на Сході, і на Заході.

Церква закликає нас до цього посту за прикладом апостолів, які, прийнявши Святого Духа в день П'ятидесятниці, в пості та молитві готувалися до всесвітньої проповіді Євангелія.

Петрівка — піст не дуже строгий. У деяких місцях день Петра вважався святом рибалок, тому що апостол Петро відомий як покровитель рибного промислу. Раніше рибалки молилися йому, відправляли молебні, всією громадою збирали на свічку, яку ставили в церкві перед іконою Петра. Протягом посту православні християни обов'язково повинні щонайменше один раз посповідатися та причаститися Святих Таїн.

7 липня – Різдво чесного славного пророка предтечі та святиителя Господнього Іоана

Свято встановлено на згадку про події, пов'язані з народженням Іоана Хрестителя, описані в Євангелії від Луки (Лк. 1:24–25, 57–68, 76, 80). За вченням Юдаїзму перед приходом Месії повинен явитись його попередник, предтеча, яким за пророцтвом Малахії (Мал. 4:5) вважається пророк Ілія.

Батько святого Іоана Хрестителя — священник Захарія, мати — праведна Єлизавета. Вони жили поблизу Хеврона (у Нагірній країні), на південь від Єрусалима. Досягли старості, але не мали дітей, бо Єлизавета була неплодна. Одного разу Захарія здійснював богослужіння в Єрусалимському храмі й побачив архангела Гавриїла, що стояв праворуч кадильного жертівника. Він звістив, що у Захарії народиться син, який буде провісником очікуваного

Старозавітною Церквою Спасителя — Месії.

Свята Єлизавета зачала, і, боячись глузування з пізньої вагітності, таїлась п'ять місяців, поки її не відвідала Діва Марія, щоб розділити Свою і її радість. Єлизавета, сповнившись Духа Святого, перша привітала Марію як Матір Божу. Разом з нею Пресвяту і Сина Божого, що воплотився в Ній, вітав і предтеча Іоан, ще перебуваючи в утробі матері своєї праведної Єлизавети.

Іоан народився на шість місяців раніше за Месію.

З милості Божої він уникнув смерті серед тисяч убитих немовлят у Віфлеємі й околицях. Виріс у дикій пустелі, готуючи себе до великого служіння суворим життям — постом і молитвою. Він носив грубий одяг, прихоплений шкіряним поясом, і харчувався диким медом та сараною. Залишився пустинником доти, доки Господь не призвав його в тридцятиріч-

Закінчення на с. 2

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 55 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинської єпархіяльної відомості», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavia.volyn.ua

Продовження. Початок на с. 2

духовенство кафедрального собору Святої Трійці відправили заупокійну літію перед головним монументом Меморіалу в обласному центрі.

У слові високопреосвященний згадав усіх загиблих за добру долю України, починаючи від учасників Другої світової війни й аж до героїв Майдану. Закликав цінувати, берегти й любити життя, мир, Батьківщину, дотримуватися Заповідей Божих. «Життя ж таке скороминуче. Натискання курка дуже швидке. І смерть дуже швидка. А життя таке прекрасне. Цінуйте цей дар від Господа».

До молитви, зокрема, долучились: голова ОДА Григорій Пустовіт, голова облради Валентин Вітер, міський голова Микола Романюк, представники громадськості, багато інших мирян.

Також владики разом із очільниками області вшанували загиблих покладанням квітів і традиційно очолили ще одну заупокійну літію – біла пам'ятників жертвам депортації і терору українського населення Забужжя та загиблим у гітлерівських концтаборах.

Подібні богослужіння та заходи пройшли по всій єпархії.

Якою бути благодійності

Про доброчинство говорили в черговій телепередачі «Що каже священник» 9 травня на каналі «Нова Волинь» протоієрей Микола Гінайло, помічник володимирського районного декана, голова благодійного фонду «Матері Божої неустанної помочі», та ведуча Світлана Павлова.

Чим церковна благодійність відрізняється від світської? Як ставитися до доброчинства перед виборами? Чи потрібно відкрито говорити про милосердя? Ці та інші питання обговорювалися під час програми.

«Що каже священник» – спільний проект телестудії єпархії «Собор» (головний редактор Андрій Гнатюк) і Волинської обласної державної телерадіокомпанії.

На многії літа!

10 травня єпархія відзначила 48-й день народження митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Божественну Літургію та подячний молебень із цієї нагоди відправили в кафедральному соборі Святої Трійці, що в обласному центрі.

Службу очолив владики Михаїл. Із ним служили: єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан собору протоієрей Микола Нецкар, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин, декани й намісники монастирів єпархії та інше духовенство. У Богослужінні взяли участь намісники монастирів нашого краю, викладачі й вихованці ВПБА та Центру християнського виховання дітей і молоді, миряни. Співав архієрейський хор «Оранта».

Оскільки днем народження митрополита є 9 травня і духовенство брало участь у заходах поминання померлих у Другій світової війни, то святкування традиційно перенесли.

Від священнослужителів та мирян архієпископа привітали владики Матфей, відзначивши: цей рік на Волині для правлячого архієрея ювілейний, бо виповнюється десять літ, як він почав керувати нашою кафедрою; зазначив, що митрополит і надалі розбудовує волинську духовну школу, монастирі та храми єпархії. «Вам як ценцю, звичайно, ближчим до серця і любимо є день вашого ангела, але ми не обходимо й день Вашого народження, бо можемо зібратись і подякувати Богу за Ваше митрополічне служіння», – додав вікарій та побажав, щоб мир і Боже благословіння, яке владики Михаїл постійно закликає на свою паству, поверталося йому стократ.

Іменинник же, подякувавши за теплі слова вітань, сказав, що для нього день народження є днем, «коли ставши плани, скільки ще маєш здійснити», і додав: «Я не наголошу на підвладні підсумків, це – захоочення до праці». Після слів подяки він сказав: «Велика радість для священнослужителя, коли храми наповнені людьми. Не просто храми наповнені людьми, які прийшли, а які з вірою переступили цей поріг». Тоді, за словами владики, «спідбадьорюєшся, і недаремні твої труди».

За Літургією кілька священників отримали церковні нагороди, а студента ВПБА В'ячеслава Чучука родом із Білорусі висвячено в сан дия-

ДУХОВНА ШКОЛА

НА ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Закінчення. Початок на с. 2

архієрей поставив одним із головних завдань конференції – визначити поведінку священнослужителя в сучасному суспільстві.

Архімандрит Віктор (Бедь) передав вітання від Предстоятеля УПЦ (МП) митрополита Київського і всієї України Володимира (Сабодана) на адресу волинської духовної школи, поділився наболілими роздумами щодо сучасного розділення Православ'я в Україні та потребою в об'єднанні. Зокрема, він висловив думку, що 23 роки тому, під час відродження державності, відродження та об'єднання Церкви було б важким через присутність усієї комуністично-атеїстичної номенклатури на держав-

Треба зазначити, що православним Волині справді не вдається налагодити діалог і співпрацю. Не можна сказати, що причина цьому в небажанні духовенства Київського Патріархату. Бо неодноразові пропозиції з нашої сторони наштовхуються на холодне ігнорування представників УПЦ (МП) – як від митрополита Нифонта, так і єпископа Володимира. Єднання ж усе одно розпочинається. Але сумно та прикро, що не насамперед між волинянами.

Архімандрит Віктор (Бедь) є ректором Ужгородської української богословської академії імені Святих Кирила і Мефодія, Карпатського університету імені Августина Волошина, президентом Міжнародної академії богословських

них посадах. А нині потрібно «виробити механізм об'єднання навколо Православ'я, не дорікаючи і не виколоючи один одному очі, та взяти за основу віруючий український народ, який потребує цієї єдності». Промовець прийшов до висновку: «Якщо не матимемо єдності духовної та церковної, то не матимемо єдності територіальної та національної».

Своє перебування у ВПБА промовець пояснив так: «Добре, що на сьогоднішній день, дякуючи Господу Богу і нашому розумінню, навіть оця зустріч, де і я запрошений на неї, за що я гарно дякую і з радістю відкликнувся, є продовженням того, що ми два роки тому в Ужгороді запросили представників всіх духовних шкіл УПЦ (МП), УПЦ КП, УАПЦ, і як бачите – це пішло тільки на користь. Добре, що потребуємо і відчуваємо необхідність цієї єдності!»

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл щодо цього сказав: «У нас, поряд, є два духовних навчальних заклади Московського Патріархату, і все нам не вдається налагодити якусь співпрацю, хоч ми й пропонуємо. Пропонуємо, щоб наші викладали там, а викладачі тієї семінарії – в нас... Ось такі пом'якшувальні моменти для поєднання двох Православних Церков, навчальних закладів. Я не кажу про Євхаристію як вершину поєднання Церкви, а хоча б на рівні порозуміння і розмов, як співгромадяни». Тож владики щиро подякували представнику цієї конфесії за дружній візит.

наук, уповноваженим УПЦ (МП) з питань освіти і науки. Він доктор богословських наук, доктор юридичних наук, професор, академік.

У ході наукового зібрання розглянуто такі проблеми: соціальне служіння Православної Церкви, церковна благодійність, співпраця Церкви з науково-освітніми закладами, церковна діяльність у сучасному інформаційному просторі, духовно-оздоровчий аспект діяльності Церкви в медичній сфері, сучасна модель церковно-державних відносин, досвід співпраці Православної Церкви з військовослужбовцями та правоохоронними органами, роль пастиря у сфері паліативної допомоги, діяльність священнослужителя в пенітенціарних установах.

На завершення, після обговорення проблем у формі секційних занять, прийнято резолюцію, в якій окремими тезами зі статей учасників конференції сформовано висновок (своєрідна новинка вишу) про діяльність Церкви в сучасному світі, перехід на більш тісну співпрацю з державними, освітніми, культурними, медичними та іншими закладами. Також розглядалось позиціонування Церкви в інформаційному полі та перспективи такої діяльності.

За матеріалами конференції видано збірник, який можна придбати у ВПБА за адресою: Луцьк, Градний узвіз, 5. Наклад 500 примірників.

Орест ВЛАСЮК

Світлина інформаційної служби єпархії

кона. Свою першу екстєню він виголосив білоруською мовою.

У Володимирському районному деканаті

10 травня помічник декана протоієрей Микола Гінайло на запрошення ГО «Нова ідея» по-благословив футбольні змагання юнаків та дівчат в Устилузі з нагоди Дня Перемоги й пода-рував молодим спортсменам Біблію та призи.

Вітаючи учасників, о. Микола зазначив, що такі змагання змалку гартують тіло й дух. А це потрібно, зокрема, для захисту нашої держави.

15 травня о. Микола Гінайло, голова благодійного фонду «Матері Божої неустанної помочі», взяв участь у зустрічі міського голови Володимира-Волинського Петра Саганюка із членами німецької доброчинної організації «Україна. Допомога. Брайтшайд» (керівник Генріх Беннер), яка вже багато років допомагає українцям.

Цього разу німці привезли одяг, велосипеди, масажні ванни з UVB для лікувальних закладів, музичні інструменти для міського відділу культури і туризму, інвалідні візки, іграшки, запчастини до автобусів «Сетра», які курсуватимуть вулицями міста, та інші необхідні й корисні речі.

Найбільш активним членом організації вручено міські відзнаки.

У Володимирському міському деканаті

11 травня з нагоди Дня матері помічник декана протоієрей Ігор Бігун разом із секретарем міськради Олегом Свідерським та головою ВГО «Союз українок» Вірою Чайковською-Тарликовою завітали до місцевого пологового будинку.

Цього дня народилося четверо дітей, тож душпастир поздоровив молодих матерів і подарував їм ікони Божої Матері. Від союзянок вони отримали вишиті сорочки, від міської влади – рушники.

У Києві

14 травня митрополит Луцький і Волинський Михаїл взяв участь у Богослужінні з нагоди дня священномученика Макарія, митрополита Київського і всієї Руси (1497) у столичному кафедральному соборі Рівноапостольного великого князя Володимира. Як повідомляє сайт Cerkva.info, цього ж дня виповнилося 48 років архієрейського служіння Святійшого Патріарха Філарета на київській кафедрі.

По завершенні Божественної Літургії Його Святість разом із єпископатом та іншим духовенством відправив молебень перед нетлінними й чудотворними мощами святителя. За Відправою молились і за відсутніх архієреїв із Донеччини та Луганщини, які через складну військово-політичну ситуацію в регіонах не змогли прибути до Києва.

У слові Патріарх відзначив, що святий Макарій показав гідний приклад: в умовах війни та зовнішньої агресії не боявся ворогів і ціною власного життя виконав свій архієпископський обов'язок.

Захистив дисертацію

Син горохівського декана протоієрея Андрія Сидора диякон Іван Сидор захистив дисертацію на тему «Проголошення Московського Патріархату в 1589 році: причини і наслідки», здобувши науковий ступінь кандидата церковно-історичних наук зі спеціальності «історія Української Православної Церкви».

За повідомленням сайту Kda.org.ua, захист проходив 15–16 травня на відкритому засіданні спеціалізованої вченої ради Київської православної богословської академії. Одним із офіційних опонентів о. Івана був ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин.

До речі, саме Іван Сидор був тим дзвонарем, який сповіщав із дзвіниці Михайлівського Золотоверхого собору про другу атаку «Беркута» на Євромайдан з 10-го на 11-те грудня минулого року.

На форумі музейників

16 травня єпископ Володимир-Волинський Матфей та проректор із науково-дослідницької роботи ВПБА священик Ярослав Черенюк із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла взяли участь у V Всеукра-

Продовження на с. 4

Продовження. Початок на с. 2, 3

їнський науковій історико-краєзнавчій конференції «Волинський музей: історія і сучасність», присвяченій 85-річчю обласного краєзнавчого музею та Міжнародному дню музеїв.

Вікарій епархії благословив початок заходу й виголосив слово про духовність. Підкреслив, що вона, зокрема, є поєднанням молитви до Бога та розвитком людини у вивченні мистецтва, музейної справи.

До наукового збірника матеріалів конференції, у якому вміщено понад 80 статей, увійшла доповідь «Митрополит Анатолій (Дублянський) – видатний ієрарх УАПЦ» студента ВПБА Владислава Фульмеса.

Як зазначено на сайті *Volyn-museum.at.ua*, основним завданням цього проекту, започаткованого у 1994 році, є узагальнення досвіду провідних науково-дослідницьких профільних організацій, музейних та освітніх установ для вирішення нагальних проблем збереження, дослідження й реставрації пам'яток, повернути увагу вчених та громадськості до проблем музею, узагальнити досвід вивчення теорії і практики музейної справи на Волині й Україні. Волинський краєзнавчий музей є визнаним науково-дослідницьким центром у вивченні, збереженні й популяризації історико-культурної спадщини Волині.

У конференції зголосилися взяти участь понад 90 вчених, істориків, краєзнавців, музейних працівників та реставраторів з України і Білорусі.

У Ківерецькому деканаті

16 травня, з нагоди Міжнародного дня музеїв, настоятель парафії Святої Трійці в с. Тростянець протоієрей Сергій Ледовкв взяв участь у круглому столі «Духовність і культурно-історична спадщина Ківерцівщини: проблеми збереження» у краєзнавчому музеї, що в райцентрі.

Душпастир розповів про парафіяльний музей у підземеллі храму, створений 2012 р., а також про високу вологість у цьому приміщенні, що становить велику проблему. Тож звернувся з проханням до влади допомогти вирішити її.

До обговорення долучилися голова райради Андрій Киричук, представники інших конфесій, працівники освіти, культури, краєзнавці.

У кафедральному соборі

17 травня митрополит Луцький і Волинський Михаїл взяв участь в урочистій церемонії відкриття торгово-розважального центру «Порт-сіті» (Луцьк, вул. Сухомлинського, 1). Владика звернувся до учасників заходу з вітальним словом.

Напередодні, 16 травня, цей заклад освятило духовенство Троїцького собору. Відправу очолив декан протоієрей Микола Нецькар.

27 травня в кафедральному соборі Святої Трійці відправили чин похорону Дмитра Йовзика, Володимира Зарадюка та Віталія Махновця – воїнів, загинувши від рук терористів під Волновахою Донецької області. Богослужіння очолив митрополит Михаїл.

Владика виголосив емоційне слово, в якому, зокрема, наголосив: «Це наш з вами біль. Усіх. Не тільки цих сімей... Бо вони загинули за нашу Батьківщину Україну. Здається – в мирний час. І від кого? Від наших „братів“... „Братський“ наш народ – вони сьогодні вбивають нас. І треба відкрити очі і сказати собі правду: загинули від рук проросійських сепаратистів».

За словами архіпастира, якщо будемо говорити собі правду – будемо йти вперед. А будемо себе обмановати – кожен раз урок цей повторюватиметься.

«Мені самому вчора серце стиснулось, коли я побачив священнослужителя Української Православної Церкви Московського Патріархату, який очолював сепаратистів. А ми кажемо: яка різниця, в який храм ходити? Є різниця! Бог один – правда різна! В нас правда – українська! У них – інша „правда“... Говоримо собі правду! Інакше будемо плакати, хоронити, плакати, хоронити, поки не навимочимо... Тому я прошу в Бога, щоб це були останні похорони, не було більше жертв».

Із високопреосвященним служили декан протоієрей Микола Нецькар та інше духовенство собору. Молилися голова облдержадміністрації Григорій Пуустовіт, луцький міський голова Микола Романюк, багато силовиків, представників громадськості.

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Майстер із Михнівки. «Причащення св. Онуфрія». 1717 р. Дерево, левкас, темпера, олія, гравіювання, сріблення, золочення. Походить із церкви Стрітіння Господнього с. Михнівка Камінь-Каширського деканату. Експонується в Музеї волинської ікони.

Преподобний Онуфрій Великий жив у IV ст. Святий віддалився у Єгипетську пустелю, де провів у пості й молитві шістьдесят років, набуваючи головної християнської чесноти – любові – через смирення, бідність, чистоту та послух. Суворий, самітницький спосіб життя у служінні Господу став основою для розвитку інституту чернецтва.

Святого Онуфрія шанували як на Сході, так і на Заході. День його пам'яті – 12 червня. У кириличній традиції коротке життя угодника входить у Мінеї та Прологи. У західній традиції, на відміну від православної, життя Онуфрія рясніє численними легендами.

За підручником з іконопису Ермїнія, святий Онуфрій – старець, оголений, з довгими, до землі, волоссям і бородою. Його зображали у повен зріст, фронтально, з трав'яним поясом на стегнах.

У період пізнього середньовіччя та Ренесансу особливо популярним стає сюжет «Причащення св. Онуфрія», який знаходить втілення на волинських іконах XVIII ст. Поширення ликів та вітварних образів угодника як у монастирях, так і в парафіяльних храмах Волині цього періоду було пов'язане з греко-католицькими ченцями-василіанами, покровителем яких вважався святий Онуфрій. «Волинские епархиальные ведомости» за 1868 р. вказують, що майже у кожному уніатському монастирі краю можна побачити ікону з зображенням Онуфрія і детально описують ту, котра знаходилася в Милецькому монастирі

На переважній більшості волинських ікон XVIII ст., які дійшли до нашого часу, сцена причащення св. Онуфрія подана з традиційними особами й атрибутами: ангел із кашею, Свята Трійця у хмарах, овочі й фрукти, корона і скіпетр, лев. Онуфрій зображується навколішки перед печерою з пальмою та струмком. Його постать оголена, тільки на стегнах – трав'яний пояс. Сиві волосся і борода сягають землі.

Ікона «Причащення св. Онуфрія» з музейної колекції, як свідчили залишки напису на рамі, була намальована для церкви Стрітіння Господнього Михнівського монастиря на замовлення Григорія у 1717 р. Цей напис визначив

умовне ім'я іконописця – Майстер із Михнівки, автора групи образів, що експонуються в Музеї волинської ікони. Для його творів характерні відкритий колір, народний типаж, конкретність у передачі одягу персонажів і побутових деталей. Традиційні темперні фарби прописано олією, в орнаментіці тла використано тонкий візерунок із винограду, аканта і гвоздики.

Образ святого Онуфрія на іконі Майстра з Михнівки повністю відповідає життєвій оповіді: відмовився від наслідування царського престолу (корона і скіпетр), присвятив себе Богу (приймає причастя від ангела), його годував ворон у пустелі, лев вирив йому могилу. Простір ікони ніби розкривається навколо постаті молільника, золоте тло підкреслює блакить засніжених гір та зелені дерев на задньому плані. Онуфрій зображений просвітленим, відреченим од земних пристрастей, він належить іншому світу. Аскетизм зовнішнього вигляду підкреслено тьмяністю жовтої вохри, що використана для змалювання худого, майже невагомий тіла, і стражденним ликом із загостреними рисами та глибокими зморшками на чолі і щоках.

З образом Онуфрія контрастує зображення ангела з повновидим молодим обличчям, що поєднує свіжість юності та земну привабливість. Воно ніби осяяне внутрішнім сяйвом. Іконописець детально прописує плоди біля ніг святого Онуфрія: соковиті яблука та груші, зелені огіркі та сизо-сині сливи, біло-сніжна редька та жовто-зелений гарбуз. У глибокій печері – намальований хрест над горбком як символ тимчасовості земного життя, біля ніг – посох, символ пустельництва. Вгорі на купчастих хмарах намальована Новозавітна Трійця. В одязі Христа, як і в одязі ангела, майстер використовує повнозвучну червону барву. Живопис щільний, густий. Фарби яскраві, сама поверхня надзвичайно жива, бо проглядаються соковиті мазки. Це робить ікону по-святковому урочистою.

Надзвичайне розповсюдження зображень св. Онуфрія у XVIII ст. було характерним не тільки для Волині, але й для інших земель, що входили до складу Речі Посполитої, зокрема Білорусі. Це свідчило про шанування угодника загальнодержавного характеру і його підтримку різними християнськими конфесіями, особливо монастирським середовищем.

Тетяна ЄЛІСЕЄВА,
завідувач Музею волинської ікони

У духовній консисторії

17 травня єпископ Володимир-Волинський Матфей та канцлер епархії протоієрей Микола Цап побували в луцькому римсько-католицькому кафедральному соборі Апостолів Петра і Павла з нагоди інгресу (введення на престіл) нового ординарія (правлячого архієрея) місцевї дієцезії (епархії) – єпископа Віталія Скомаровського.

Представники Київського Патріархату долучилися до урочистого Богослужіння з цієї нагоди й привітали новопризначеного від імені нашого митрополита.

У деканаті монастирів

17 травня, напередодні Міжнародного дня музеїв, декан монастирів епархії і намісник обителі Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату ігумен Константин (Марченко) з братією взяли участь в акції «Ніч музеїв» у стінах Художнього музею Луцька. Цьогорічне дійство під назвою «...Тоді я веселий, тоді я багатий, як буде серденько по волі гуляти!» присвятили 200-річчю від дня народження Т. Шевченка.

Розпочався захід із молитви за Україну та за спокій у державі. Її відправили на руїнах собору Апостола і євангеліста Йоана Богослова. Звертаючись до присутніх, о. Константин зазначив, що нині українці як ніколи згуртувалися, щоб у країні був мир та єдність.

18 травня єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла очолив на Замковій площі в обласному центрі заупокійну літію з нагоди Дня пам'яті жертв політичних репресій.

У поминальній молитві взяли участь: насельники Замкового Свято-Архангельського чоловічого монастиря, викладачі та студенти Волинської православної богословської академії, представники обласної і міської влади та громадськості.

Після покладання квітів присутні попрямували до місця, де 1941 р. органи НКВС розстріляли в'язнів Луцької тюрми. Там також було покладено квіти.

У Турійському деканаті

18 травня в Лукові перебувала ікона з чудотворною мощей великомученика і цілителя Пантелеймона. Її привезли з люблинського храму, що на Ковельщині.

Реліквію зустріли за кілометр від селища, на повороті з Київської траси, і хресним ходом перенесли в церкву Праведної Анни, матері Пресвятої Богородиці.

Перед образом служили акафіст святому. Богослужіння очолив декан протоієрей Микола Даньків, з яким правили настоятель парафії та організатор цього паломництва священник Володимир Новицький, інше місцеве духовенство.

Благочинний, розповівши про життє угодника, підкреслив: розмір мощей не має значення, бо за вірою християнина цілєнна і допомога подається й через маленьку частинку реліквії. А віра, єднання у спільній молитві – це те, що так потрібне в скорботний для України час.

На завершення мирян помазували освяченою оливою і вручали образки великомученика.

Термінове благословіння

3 12-ї години бити в дзвони протягом 10-ти хвилин, і так щодня до дня виборів Президента України включно. Таке благословіння дав 20 травня митрополит Михаїл настоятелям парафій і намісникам монастирів епархії.

За словами владики, таким чином Церква підтримала попереджувальний страйк на підприємствах Донбасу проти сепаратизму й тероризму, нагадує про важливість молитви до Бога за зміцнення духу й укріплення сили в боротьбі з проросійськими фашистами, що діють на Сході України, та закликає вірних взяти участь у виборах Президента.

Окрім того, високопреосвященний благословив в обителях епархії відправляти молебні за нашу Вітчизну.

У раді Церков

20 травня директор Центру християнського виховання дітей і молоді в Луцьку священник Андрій Ротченков взяв участь у круглому столі координаційної робочої групи представ-

ВАРТО ЗНАТИ

ЛУЦЬК ЗІ СВЯТІЙШИМ

9 червня Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет очолив храмовий празник кафедрального собору Святої Трійці та зустрівся з журналістами нашого краю.

За урочистою Відправою з Його Святістю служили: митрополит Луцький і Волинський Михайл, єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин, декани та інші священнослужителі нашої єпархії, а також із Тернопільщини. Співав архієрейський хор «Оранта» (керівник Василь Мойсіюк).

Під час Божественної Літургії, яку транслювало в прямому ефірі обласне державне телебачення (з повтором увечері), Святіший виголосив проповідь про дію благодаті Святого Духа. Він, зокрема, сказав:

«...Благодать Святого Духа ніколи не залишала засновану Господом Ісусом Христом Церкву. Ніколи не залишала, але боротьба в Церкві почалася з самого початку заснування Церкви. Спочатку юдеї, які не вірили у воскресіння Господа Ісуса Христа, нападали на Церкву, на святих апостолів і примушували їх не проповідувати про воскресіння Ісуса Христа... Перемогли апостоли своєю проповіддю про воскресіння всіх ворогів Господа...»

Та боротьба зла проти добра продовжувалась. З'явилися ереси. І треба сказати, що еретики були люди освічені і виставляли проти Церкви, проти святих отців аргументи, проти яких тяжко було заперечувати. Але благодать Святого Духа – непереможна сила, діяла так, що святі отці перемогли всі ереси...

Візьмомо наш час: період боротьби з атеїзмом. Яка велика сила була направлена проти Церкви, проти віри, проти Бога з боку безбожників-атеїстів! Державна сила. І, здавалось би, ту силу перемогти не можна було. Хто пережив той період, той знає, які темні хмари нависли тоді над Церквою Христовою. Не тільки в тому, що були зруйновані майже всі храми в Україні, а й знищене духовенство і проповідувати не дозволялось віру Христову. Але де ті безбожники тепер? Нема? А багато із них приходять свічки ставлять...

У чому проявляється дія благодаті Святого Духа в нас? Проявляється в тому, що ми маємо віру. Без благодаті Святого Духа вірити людина не може!.. І тому ті, які кажуть, що віруючі Київського Патріархату «безблагодатні», – це такі ж неправдомовці, як і диявол, батько їх. Ісус Христос назвав юдеїв, які неправду говорили на Нього, що «ви діти диявола». Чому Господь назвав їх дітьми диявола? Тому, що вони говорили неправду на Сина Божого. Тому і Господь назвав: неправдомовець – диявол, а ви, оскільки говорите неправду, ви теж його діти. Таким чином дітьми диявола є всі, хто говорить неправду... І тому ясно: хто з правдою, з тим Бог, а хто з неправдою, з тим диявол. І коли зітнуться ці дві сили – Божественна правда і диявольська неправда, – то хто переможе? Переможе Божественна правда.

Тому ми говоримо: при всіх складнощах, Україна переможе. Переможе тому, що правда на нашому боці... А раз з нами Бог, то ми переможемо.

Але Господь послав нам це випробування

[вторгнення російських військ]. Для чого? Для того, щоб український народ об'єднати. Ви бачите, які українці роз'єднані. І Господь, пославши нам ці випробування, в кінцевому результаті приведе до об'єднання українського народу в єдину силу. Українську... І на Майдані, і на Донбасі багато гинуть наших вірних синів. То

ці жертви приведуть до блага, до об'єднання українського народу і зміцнення нашої держави... І вони ще потім хвалились, що без єдиного пострілу взяли Крим. Взяли то взяли... Але повернете. Повернете Крим тому, що Господь pomoже нам повернути і Крим.

Тому, дорогі браття і сестри, ми повинні дякувати Богові, що Він з нами. За це будемо дякувати, що Він не залишив наш український народ. А не залишив тому, що маємо віру. А віра, як я уже сказав, це є дія благодаті Святого Духа. І тому ми і впевнені: раз з нами Бог, благодать Святого Духа і правда на нашому боці, – ми переможемо.

Але це земне все. Все земне. Навіть якщо і переможемо – помремо. Ніхто ж із нас не залишиться живим. Всі помремо. І для нас найважливіше, що буде з нами після нашої смерті. Отам треба здобути перемогу! Перемогу над гріхами. Над людьми отримати перемогу легше, ніж отримати перемогу над своїми власними гріхами. Дійсно це так. Той, хто бореться з гріхами, той відчуває, як тяжко побороти свої гріхи. Але можливо. Можливо побороти свої гріхи.

І прикладом цієї перемоги є святі. Святі не тих давніх часів, а святі нашого періоду. Візьміть – Амфілохій [Почаївський]. Коли жив? У наш час. І багато із вас його бачили живим, який він був. Або Меркурій, преподобний Бригинський, Чернігівський, – теж з нами жив, теж святий. І Господь через них звершує чудеса. А скільки мучеників за віру! Значить, можна побороти гріх. Можна.

І тому, дорогі браття і сестри, маючи благодать Святого Духа, будемо користуватися цією Божественною силою в боротьбі з гріхом. І тоді Господь буде з нами. А коли буде Господь з на-

ми – нічого не страшно. Ні земних страждань, ні смерті. Адже Бог є, і вічне життя є».

Серед численних мирян, які взяли участь у празнику, були голова облдержадміністрації Григорій Пустовіт, голова обласної Валентин Вітер, перший заступник луцького міського голови Святослав Кравчук, інші представники місцевої влади. Вихованці Центру християнського виховання дітей і молоді (директор священник Андрій Ротченков) урочисто привітали Патріарха вішунням і співом.

архату. Як Ви вважаєте, як буде розвиватися ситуація взаємин між двома Патріархатами? Адже тепер вона доволі непроста тому, що і «перехресують», і «перевінчують», і т. д. Конфронтація триває...

Дійсно, Президент Петро Порошенко є парафіянином Московського Патріархату. Але він є Президент України, і хоче він цього чи не хоче, а він мусить ставитись як Президент рівно до всіх християнських Церков: і до Київського Патріархату, і до Московського, і до інших християнських Церков, і до інших релігій, – як Президент. А як віруюча людина, як парафіянин Московського Патріархату може відвідувати Богослужіння і храми Московського Патріархату. Ми не бачимо загрози для Київського Патріархату в тому, що Президент Петро Порошенко є парафіянином Московського Патріархату. Він на Пасху був у Володимирському соборі, молився. У Вербну неділю молився тут, в Луцьку, у Свято-Троїцькому соборі. Тобто якщо він як кандидат в Президенти відвідував храми Київського Патріархату, то тим більше він буде відвідувати храми Київського Патріархату і як Президент в майбутньому. Чому ми не відчуваємо якоїсь загрози щодо Київського Патріархату? Тому, що Київський Патріархат уже настільки великий і має таку велику підтримку народу, що йому вже нічого не страшно. Який не був би Президент, навіть такий як Янукович. І той спочатку став боротись з Київським Патріархатом; потім побачив, що нічого з цього не вийде, і припинив цю боротьбу. Спочатку не хотів зустрічатись, а потім приходив, і не один раз зустрічався з Всеукраїнською Радою Церков.

Тому ми покладаємо надію на Бога: якщо Господь з нами, то і перемога буде наша, навіть і в церковному відношенні. Тепер український народ побачив, хто з ним: Київський Патріархат чи Московський. Київський Патріархат говорить правду. А Московський Патріархат правду сказати не може. Не може назвати агресорів агресорами. Вони тільки говорять про «мир і любов». Це правильно, і ми говорим про мир і любов. Мир – це дар Божий. Але й треба назвати гріхи гріхами, і винних треба назвати, а вони бояться назвати Москву агресором щодо України. І тому народ бачить, що єпископат і духовенство Московського Патріархату відносять стримано, ніби їм закрили рота сказати правду. А Київський Патріархат як Церква незалежна, свободна, вона говорить правду. І тому народ покидає храми Московського Патріархату і переходить до храмів Київського Патріархату. І це ми відчутно побачили під час Пасхи, коли до наших храмів, не тільки в Києві, а й по всій Україні, почали приходити парафіяни Московського Патріархату. Тому правда за нами, перемога за нами, і прийде час, що в Україні буде одна Церква. А кому не подобається одна Церква, може перейти в Російську Церкву, в Росію.

Президент під час одного інтерв'ю казав, що хоче бачити Православну Церкву єдиною. Чи вже окреслено, який шлях до цього і наскільки Київський Патріархат готовий до цього єднання?

Справа в тому, що об'єднання Церков в одну Помісну Православну Церкву повинно звершуватись самими Церквами, а не владою. Бо якщо

Якщо наші храми там забирають, то як нам там бути в Криму?

Мусульмани обіцяли дати свої приміщення. Не свої мечеті, а приміщення дати для віруючих Київського Патріархату. Якби в нас забрали храми, то тоді б у нас була потреба в приміщеннях. Оскільки ще в нас не забирають, а тільки починають забирати деякі, то такої потреби в допомозі татар-мусульман в нас нема.

Ваше Святосте, ми маємо нового Президента, про якого навіть у Вікіпедії, коли намагались дізнатися щось більше про його біографію, написано, що він вірний Московського Патрі-

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

Їдеш – перехрестись

Відповідно до благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла про спорудження поклонних хрестів на всіх виїздах із нашої єпархії, установлено й освячено хреста на межі Волинської та Рівенської єпархій. 6 травня, у день великомученика Юрія Переможця, святиня постанала на міжнародній трасі Доманово–Ковель–Чернівці–Тереблече неподалік с. Крупа Луцького районного деканату, на повороті до колишнього аеропорту (див. фото). Чин освяти очолив декан протоієрей Володимир Присяжнюк. Із ним служили настоятелі парафій, через які проходить цей шлях. У відправі, зокрема, взяли участь голова РДА Юрій Цюк, голови місцевих сільрад.

22 травня цуманський декан протоієрей Тарас Манелюк освятив хреста на трасі Рівне–Луцьк неподалік с. Кадище Ківерцівського р-ну. Із ним співслужив настоятель парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова с. Сильне (Сильно) протоієрей Петро Герасимук. Благодичиний

звернувся до вірян із душпастирським словом, у якому наголосив на важливості шанування цього символу Християнства та подякував усім, хто долучився до цього акту віри.

Орест ВЛАСЮК, Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлина з архіву священника Івана Гуреєва

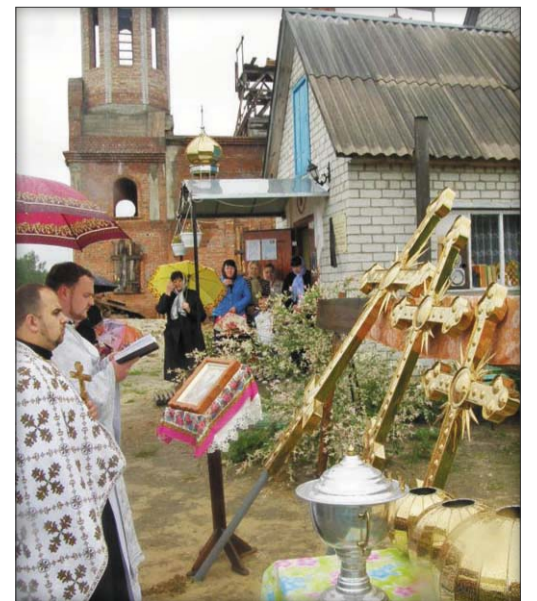
Вінці церкви

29 травня, на Вознесіння Господнє, у Люблінці Ковельського районного деканату освятили накупольні хрести храму Великомученика і цілителя Пантелеймона. Як повідомляє сайт Cerkva-kovel.com.ua, їх виготовлено за кошти вірян, які побажали, щоб їхня жертва залишилася відомою лише Богові.

З благословіння митрополита Михайла чин освячення відправили настоятель парафії священник Матвій Олійник та протоієрей Володимир Удуд із с. Воля Ковельська.

У душпастирському слові о. Володимир привітав молільників зі святом, зазначивши: ці хрести завжди нагадуватимуть про вашу щирю любов до святині.

Катерина ТКАЧУК
Світлина з сайту Cerkva-kovel.com.ua

Закінчення на с. 8

Закінчення. Початок на с. 2–4

ників Волинської ради Церков та освітан у Волинському інституті післядипломної педагогічної освіти.

Метою засідання було обговорення більш активного викладання курсів духовно-морального спрямування у загальноосвітніх навчальних закладах області. Також учасники заходу окреслили подальшу співпрацю релігійних структур, закладів освіти й громадськості у становленні духовності учнів.

Як підсумок прийнято рішення про подальшу організацію різних заходів, зокрема конференцій, із залученням християнських конфесій та про звернення до Верховної Ради України щодо внесення основ християнської етики до списку основних шкільних предметів.

У Львові

22 травня наш митрополит Михайл взяв участь у зустрічі духовенства з кандидатом у Президенти України Петром Порошенко. Учасниками заходу, що відбувся в управлінні Львівської єпархії, зокрема були: митрополити Львівський і Сокальський Дмитрій, Івано-Франківський і Галицький Іоасаф, Кам'янець-Подільський Антоній.

Як повідомляє сайт *Gradleva.com*, владики Михайл, користуючись нагодою, запросив кандидата на пост глави держави відвідати монастирі Волині.

У капеланській службі

22 травня у кафедральному соборі Святої Трійці відслужили подячний молебен з нагоди дня Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (СНУ). З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла очолив відправу єпископ Володимир-Волинський Матфей.

Із вікарієм єпархії молились: віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований, духовенство собору, ректор Ігор Коцан, представники професорсько-викладацького складу та студентства СНУ.

Підкреслюючи, що треба пам'ятати своїх наставників, владики зазначив: «Цей день не тільки для тих, хто зараз навчає і навчається, але й для тих, хто навчався і навчав багато років». Також характеризує зростання вишу, пресвященний побажав Боже благословіння на добрі здобутки в майбутньому.

Зробіть все можливе

23 травня Волинська обласна рада прийняла звернення щодо необхідності невідкладного подолання розділення Православної Церкви в Україні. Проект рішення подав голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко, який є депутатом облради.

«Наша Вітчизна переживає вкрай тяжкі часи, зазнаючи іноземного вторгнення. Тож ні особливо відчутна неприродність і небезпека понад 20-річного розділення Православної Церкви в Україні, яке кочче треба долати, утворюючи єдину Помісну Українську Православну Церкву. Її утвердження відіграватиме потужну миротворчу та консолідуючу роль усього суспільства, сприятиме порозумінню між різними силами та не допускатиме розпалювання ворожнечі на національній, регіональній, мовній основі.

Тому Волинська обласна рада звертається до Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, Місцеблюстителя Київської митрополічної кафедри митрополита Чернівецького і Буковинського Онуфрія з проханням активізувати роботу комісії для ведення діалогу і зробити все можливе для подолання розділення Православ'я в Україні та створення єдиної Помісної Української Православної Церкви.

Також Волинська обласна рада закликає митрополита Луцького і Волинського Михайла, митрополита Волинського і Луцького Нифонта, єпископа Володимир-Волинського і Ковельського Володимира, духовенство та мирян православних єпархій області показати приклад єднання іншим регіонам України, зробити реальні кроки назустріч одне одному, які наблизитимуть об'єднання».

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події –
на офіційному сайті
Pravoslavia.volyn.ua

ВОЛИНСЬКА ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ (ВПБА) ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

Волинська православна богословська академія – вищий навчальний заклад закритого типу з шестирічним терміном навчання, який готує священнослужителів, працівників єпархіальних управлінь і місії для Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На богословське відділення (стаціонарна і заочна форми навчання) приймаються особи православного віросповідання чоловічої статі у віці до 35 років, які мають середню освіту, неодружені або одружені першим шлюбом.

Після закінчення 4-х років навчання студенту надається диплом бакалавра богослів'я. Якщо всі роки він навчався на «відмінно» і «добре» та успішно захистив диплом бакалавра, то може продовжити навчання в магістратурі академії та після її закінчення й успішного захисту наукової роботи отримати диплом магістра богослів'я.

На *регентське відділення* приймаються особи чоловічої і жіночої статей віком до 45 років, які мають базову середню і середню освіту. Термін навчання 3 роки. Випускники отримують дипломи регента церковного хору і вчителя основ християнської етики.

Абітурієнти повинні пройти співбесіду і скласти усні іспити з таких дисциплін: біблійна історія, катехізис, церковний устав, церковний спів (програми додаються); написати диктант на одну із запропонованих біблійно-церковних тем.

Студенти забезпечуються житлом і триразовим харчуванням.

Правила вступу до ВПБА (бакалаврат)

Для вступу до академії потрібно подати такі документи:

- 1) прохання на ім'я ректора;
 - 2) анкети (за зразком);
 - 3) чотири фотокартки розміром 4 х 6 см;
 - 4) автобіографію;
 - 5) свідоцтво про народження;
 - 6) документ про освіту;
 - 7) довідку про склад сім'ї;
 - 8) медичну довідку;
 - 9) рекомендацію єпархіального архієрея або парафіяльного священника;
 - 10) свідоцтво про Хрещення;
 - 11) свідоцтво про Вінчання (для одружених);
 - 12) військовий квиток або приписне свідоцтво;
 - 13) паспорт,
- а також п'ять конвертів з маркою.

Усі документи приймаються в оригіналах канцелярії академії до 16 серпня включно. Испити – 21–22 серпня.

Від абітурієнтів вимагається тверде й усвідомлене знання напам'ять молитов:

початкових: «Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі», «Царю Небесний», «Святий Боже», «Пресвята Тройце», «Отче наш», «Прийдіть, поклоніться»; ранішніх: «Від сну піднявшись», «Вседержителю, Слово Отче», «Благого Царя Благая Мати», «Ангелу-хоронителю»;

Божій Матері: «Богородице Діво, радуйся», «Достойно є», «Непереможній Воєводи», «Милосердя двері», «Не маємо іншої допомоги»;

Символу віри; молитви св. Єфрема Сирина; молитви перед святим Причастям; тропарів дванадцятих свят; тропаря своєму святому; псалмів 50-го та 90-го.

Абітурієнти повинні володіти церковним читанням мовами українською та церковнослов'янською.

Програми усних іспитів

Біблійна історія

Старий Заповіт

1. Книга Буття. Створення Богом світу і людини.
2. Блаженне життя прабатьків у Раю.
3. Гріхопадіння і його наслідки.

4. Каїн і Авель. Сиф.

5. Потоп. Ной і його нащадки.

6. Вавилонське розсіяння.

7. Авраам. Покликання і переселення в Обітовану Землю.

8. Богоявлення Аврааму.

9. Знищення нечестивих міст Содому і Гоморри.

10. Народження Ісаака і вигнання Агарі.

11. Принесення в жертву Ісаака.

12. Яків та Ісав.

13. Історія Йосифа.

14. Народження і виховання Мойсея. Неопалима купина.

15. Кари єгипетські. Установлення Пасхи і вихід із Єгипту.

16. Євреї в пустелі. Синайське законодавство.

17. Ісус Навин і завоювання Обітованої Землі.

18. Період суддів. Девора і Варак, Гедеон, Самсон.

19. Історія Руфі.

20. Самуїл – пророк і суддя.

21. Саул. Помазання на царство, перемоги і непослух його перед Богом.

22. Давид – цар, пророк і суддя.

23. Цар Соломон. Побудова Храму.

24. Пророки Ілля і Єлісей.

25. Пророк Йона.

26. Пророк Даниїл. Три отроки в печі вавилонській.

Новий Заповіт

1. Різдво Богородиці. Введення в Храм і виховання.

2. Благовіщення Пресвятої Богородиці.

3. Різдво Христове. Поклоніння пастухів і волвів. Стріттення Господне.

4. Йоан Хреститель, його народження і проповідь. Хрещення Господнє.

5. Сорокаденний піст і спокуса Господа в пустелі.

6. Покликання апостолів.

7. Чудо в Кані Галілейській. Зцілення двох сліпих, біснуватого німого.

8. Насичення п'ятьох тисяч у пустелі.

9. Причті Господа Ісуса Христа:

– про немилосердного боржника

(Мф. 18:23–35);

– про доброго самарянина (Лк. 10:25–37);

– про блудного сина (Лк. 15:11–32);

– про багача і Лазаря (Лк. 16:19–31);

– про митаря і фарисея (Лк. 18:10–14);

– про робітників у винограднику

(Мф. 19:27–30, 20:1–16);

– про весільний бенкет (Мф. 22:2–14);

– про десять дів (Мф. 25:1–13);

– про таланти (Мф. 25:14–30).

10. Преображення Господнє.

11. Воскресіння праведного Лазаря.

12. Беседа з Никодимом.

13. Беседа з самарянку.

14. Вхід Господній у Єрусалим.

15. Зрада Юди. Змова юдеїв.

16. Тайна вечеря. Установлення Євхаристії.

17. Події гефсиманської ночі.

18. Розп'яття, смерть і поховання Спасителя.

19. Воскресіння Христове. Явлення Господа.

20. Вознесення Господнє.

21. П'ятдесятниця. Зішестя Святого Духа.

Katechizis

1. Учення Православної Церкви про природне і надприродне одкровення.
2. Вселенські Собори.
3. Символ віри. Історія складання.
4. Таїнства Православної Церкви.
5. Хрещення.
6. Миропомазання.
7. Євхаристія.
8. Покаяння.
9. Шлюб.
10. Священство.
11. Єлеосвячення.
12. Заповіді Закону Божого.
13. Вчення Православної Церкви про Заповіді блаженства.

14. Молитва Господня «Отче наш».

Церковний устав

1. Поняття про богослужіння.
2. Походження храму.
3. Зовнішній вигляд храму.
4. Внутрішній упорядкування храму.
5. Іконостас.
6. Вівтар.
7. Священні посудини (сосуди), які використовуються під час богослужіння.
8. Церковнослужителі Православної Церкви.
9. Священні одяжі (облачення) священнослужителів.
10. Приналежності архієрейського богослужіння.
11. Добове коло богослужіння.
12. Тиждневне коло богослужіння.
13. Річне коло богослужіння.
14. Види ектеній.
15. Божественна Літургія.
16. Короткі відомості про молебні.
17. Про поховання спочилих.
18. Короткі відомості про особливості богослужіння річного кола.
19. Великий піст.
20. Тижні Великої посту.
21. Страсний тиждень.
22. Свята Православної Церкви.
23. Чернецтво і монастирі.
24. Прочанство у Православній Церкві.
25. Дзвони і православне дзвоніння.
26. Види дзвонів і їх назви.
27. Використання дзвону і його значення на Всенічному бдінні та на Літургії.

Церковний спів

1. Абітурієнт повинен:
 1. Співати напам'ять: «Царю Небесний», «Отче наш».
 2. Уміти на слух голосом і ритмічно повторювати заданий музичний фрагмент.
 3. Проспівати одну українську народну пісню за своїм вибором.
- Рекомендована література: Закон Божий. – К.: УПЦ КП, 2004; Молитовник. – К.: УПЦ КП, 2003.

До уваги випускників духовних семінарій

Волинська православна богословська академія оголошує набір студентів на 5-й курс. До магістратури академії приймаються особи, які закінчили семінарію за першим розрядом і мають бажання продовжити навчання та здобути диплом магістра богослів'я.

Вступники повинні пройти співбесіду і скласти іспити з догматичного богослів'я, Старого Заповіту, Нового Заповіту, загальноцерковної історії та історії Української Православної Церкви. Абітурієнти з інших семінарій подають документи, перераховані вище.

Випускники академії отримують право вступу до аспірантури.

Детальна інформація – за адресою:**43025, м. Луцьк, вул. Градний узвіз, 5****Тел.: (0332) 72-60-72, 72-32-12****Сайт: vpba.org****Ел. пошта: volyn.pbi@gmail.com**

НЕКРОЛОГ

Спочатку послужити в армії...

У ході антитерористичної операції на Сході загинув військовослуж-

бовець строкової служби Богдан Шлемкевич – випусник Волинської православної богословської академії (ВПБА).

Народився Богдан 7 березня 1993 р. в с. Білоберізка Верховинського райо-

ну Івано-Франківської області у сім'ї робітників. Після здобуття базової середньої освіти вступив до тоді ще Волинської духовної семінарії (ВДС).

За словами проректора з навчальної роботи священника Василя Лозовицького, «хлопець намагався у міру своїх можливостей засвоювати богословську науку, і в результаті захистив диплом бакалавра на досить високому рівні». Проректор зазначив, що духовна школа дала йому все, щоб стати священнослужителем, як старший брат. Священник Роман Шлемкевич, клірик Коломийської єпархії, теж закінчив ВДС і служив на Волині до 2011 р.

У червні 2012 р., закінчивши вже реорганізовану ВПБА, Богдан не вступив до магістратури, бо мав бажання спочатку послужити в армії.

9 травня 2014-го він у складі загону Західного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України повертався із Маріуполя на Західну Україну до місця постійної дислокації. Але військовослужбовців обстріляли терористи...

Митрополит Луцький і Волинський Михайл, духовна консисторія висловлюють співчуття о. Роману і всій родині загиблого, складаючи молитву за спокій його душі.

комученика і цілителя Пантелеймона у Волинському онкологічному диспансері, а священника Ігоря Яцюру призначено на цю посаду (№ 39, 40 від 12 травня 2014 р.).

Ієромонаха Миколая (Смаглюка) звільнено від обов'язків священника храму Великомучениці Катерини жіночого монастиря Святителя Василя Великого в Луцьку і зараховано в клір нижнього Преображенського храму кафедрального собору Святої Трійці (№ 41, 42 від 27 травня 2014 р.).

Священника Романа Вонсіцького призначено священником храму Великомучениці Катерини жіночого монастиря Святителя Василя Великого в Луцьку (№ 43 від 27 травня 2014 р.).

ОГОЛОШЕННЯ

Для православного юнацтва

15–23 липня в урочищі Білі Береги поблизу селища Колки Маневичьського деканату діятиме православний молодіжний табір, який організує Управління єпархії з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла.

В наметовому містечку, розташованому в сосновому лісі на мальовничому березі річки Стир, молодь творитиме християнську спільноту, спілкуватиметься з новими друзями і, звичайно, активно відпочиватиме. У програмі: ранкові та вечірні молитви, богослужіння, бесіди зі священниками, екскурсії, спортивні та інтелектуальні ігри, пісні під гітару біля вогнища тощо.

Реєстрація майбутніх таборян – до 8 липня. Необхідно зголоситися за телефонами (095) 538-05-87 (о. Юрій), (066) 467-66-31 (Лариса). Для реєстрації потрібно подати такі дані майбутнього учасника табору:

прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, поштова й електронна адреси, телефон. Прохання зголошуватися завчасно, кількість місць обмежена!

Для участі в таборі необхідно взяти речі: спальний мішок, туристичний килимок, ліхтарик, спортивний одяг, купальник закритого типу/плавки, дощовик і теплий одяг на випадок негоди, одяг для богослужіння (для дівчат – довга спідниця, хустка, блузки з закритими плечима; для хлопців – штани й сорочка), засоби особистої гігієни та від комарів, аптечку, а також декілька маленьких подарунків для гри.

Доїзд: від луцького кафедрального собору Святої Трійці 15 липня о 8 год учасники централізовано автобусами їдуть до місця таборування. Повернення – 23 липня о 16 год до Луцька.

По жертва на проживання й харчування складає 450 грн.

ВІТАННЯ

Храму Архистратига Михаїла в с. Дачне (Уляна) Ківерецького дек. 4 липня – 10 років від заснування;

храму Різдва святого Іоана Хрестителя в с. Лище Луцького райдек. 7 липня – 10 років від освяти;

храму Святого Духа в с. Коритниця Локачинського дек. 12 липня – 25 років від заснування;

храму Рівноапостольного князя Володимира в Ковелі 12 липня – 15 років від заснування;

храму Апостолів Петра й Павла в с. Проходи Любешівського дек. 12 липня – 10 років від заснування;

храму Святої Трійці в Турійську 15 липня – 15 років від освяти;

храму Преображення Господнього в с. Горидилиць Турійського дек. 20 липня – 15 років від заснування;

протоієрею Іванові Левковцю, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Во-

ротної Луцького райдек., 7 липня – 60 років;

протоієрею Володимирові Новицькому, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Новий Загорів Локачинського дек., 11 липня – 15 років священничого служіння;

протоієрею Віталієві Іваніву, настоятелю парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Білин, Апостола Іоана Богослова в с. Зоря та Великомучениці Катерини в с. Ворчин Володимирського райдек., 15 липня – 30 років;

священнику Миколі Щомаку, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Новосілки та Великомученика і цілителя Пантелеймона в с. Відуди Турійського дек., 18 липня – 20 років священничого служіння.

Щиро сердечно вітаємо вас, боголюб'язні отці, брати й сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ПАЛОМНИЦТВА

27 червня – 8 липня, 6–17, 15–26 липня, 24 липня – 4 серпня, 2–13, 11–22, 20–31 серпня, 29 серпня – 9 вересня – до святинь Одещини: храми й монастирі в обласному центрі, чудотворна ікона Пресвятої Богородиці в с. Кулевча. Вартість поїздки (проїзд, проживання у базі відпочинку на Будацькій косі поруч із морем та лиманом, екскурсії) – 2100 грн.

2 липня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Зголошуватися до 1 липня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Вартість поїздки 95 грн.

7 липня – до Маняви (Івано-Франківська обл.) з нагоди престольного свята на честь преподобних Іова та Феодосія Манявських (Богослужіння очолює Патріарх Філарет): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Зголошуватися до 5 липня. Виїзд 6 липня о 23.30. Повернення – 7 липня о 23.30. Вартість поїздки 250 грн.

16 липня – до святинь Володимира-Волинського: собор і мо-

настир Різдва Христового – Юр'ївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Зголошуватися до 15 липня. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 80 грн.

23 липня – до святинь Львова. Зголошуватися до 22 липня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Вартість поїздки 200 грн.

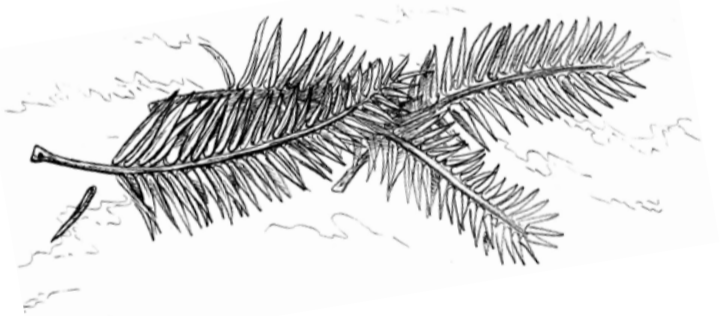
30 липня – у чоловічий монастир Великомученика Георгія Переможця (під Берестечком, с. Пляшева Рівненської єпархії) із відвідування Музею козацької слави. Зголошуватися до 29 липня. Виїзд о 7.00. Повернення – о 20.00. Вартість поїздки 70 грн.

6 серпня – до святинь Києва: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба) – Волинська ікона Богоматері (Національний художній музей України). Зголошуватися до 4 серпня. Виїзд 5 серпня о 23.30. Повернення 6 серпня о 23.30. Вартість поїздки 280 грн.

22–29 вересня (7 ночей) – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»). Проводиться з благословіння Патріарха Філарета):

Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертва море – Лідда – Кумран. Поїздку очолює митрополит Луцький і Волинський Михайл. Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

Виїзд на всі прощі – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. 0332) 71-83-77, (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ

Газета «Волинські єпархіяльні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплачуйте на пошту (виходить раз на місяць). Звертатися: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різнотипна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Воли, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).

Розпорядок роботи: будні – 9–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.
Звертатися: (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97, kljuchi@ukr.net

ДИВІТЬСЯ

Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslavlyVolyni; Youtube.com/social1970
Передача «Що каже священник» на обласному державному телебаченні (виходить раз на місяць – слідкуйте за телепрограмою). Звертатися: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатися: (095) 126-40-77, blaha@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт Pravoslavia.volyn.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ
ЕПАРХІАЛЬНІ
ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Свідчення про державну реєстрацію: ВП № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПраТ «Волинська обласна друкарня» (Луцьк, просп. Воли, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 2470. Наклад 3700 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція

Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Андрій ГНАТЮК, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «ІНЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилення на нього обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСІСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsistoria@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий єпархією

Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія

Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр

Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68

Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) – info@pravoslavia.volyn.ua
Сайт Pravoslavia.volyn.ua – info@pravoslavia.volyn.ua

Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар Андрій ГНАТЮК – pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com

Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. blaha@ukr.net

Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.

Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. kljuchi@ukr.net.
Група у «Фейсбуці»: Facebook.com/groups/kljuchi

Капеланська служба

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Завідувач Валерія ЛЕСЮК. Моб. (095) 037-67-00. Social-sluzhba@ukr.net

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Воли, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

ВАРТО ЗНАТИ

ЛУЦЬК ЗІ СВЯТІЙШИМ

Закінчення. Початок на с. 5

буде влада нас об'єднувати, то ми будемо залежні від влади. А зараз ми знаходимося у блаженному стані: ми незалежні від держави, незалежні від Президентів. І тому ми повинні самі йти до об'єднання, а влада може тільки сприяти. І ми просимо владу, і просили сприяти. Але об'єднуватися будуть Церкви самі. І час прийде, Господь створить такі умови, за яких Московському Патріархату не буде куди діватися, як об'єднуватися з Київським Патріархатом в одну Церкву.

І Патріарх Кирил теж виступає за подолання розділення, але подолання з метою потім приєднання цієї української Церкви об'єднаній до Московського Патріархату. Ми такого об'єднання не бажаємо, ми хочемо об'єднатися і відокремитися від Московського Патріархату. Але це не значить, що ми хочемо з Московським Патріархатом ворогувати, ми хочемо жити в мирі і в єдності з усіма Православними Церквами. І в єдності не адміністративній, чого домагається Москва, а в єдності у вірі православної і християнської любові. Це об'єднує всі Православні Церкви.

Які кроки безпосередньо потрібно зробити для того, щоб було об'єднання Київського Патріархату і Московського? Якесь певні порозуміння, можливо, в канонах церковних, у словах... Що це саме має бути?

Справа в тому, що канони на нашому боці. На боці Київського Патріархату. І те, що Московський Патріархат заявляє, що «ми готові до об'єднання, але на канонічній основі», то я не знаю, про які канони вони говорять. Тому, що Апостольське правило, 34-те, на якому ми ґрунтуємось, говорить так, що «кожний народ повинен знати свого першого єпископа і без нього нічого не робити». Ось це є основа для будь-якої Помісної Православної Церкви: і для Російської, і для Константинопольської Патріархату, і для Болгарської, Румунської, Грецької, Грузинської, – для всіх Церков. Оце є канон! Так ось на підставі цього канону ми і хочемо об'єднуватися.

Ви питаєте, що потрібно? Потрібна воля добра. І перша ця воля повинна бути у відокремленні від Московського Патріархату. Якщо в них є воля відокремитися, то перешкод для об'єднання в Помісну Православну Церкву ніяких нема. Ми можемо домовитися, як ми там будемо ділити єпархії, кого призначать, все це вирішити можна дуже просто. Головне – бажання

їх відокремитися від Москви. Якщо це бажання буде, то і об'єднання буде; якщо такого бажання не буде, об'єднання не буде. Але Господь створить такі умови, що вони змушені будуть відокремитися від Москви. Такі обставини можуть бути.

Зараз, ми знаємо, є така інформація: у східних областях України в деяких церквах Московського Патріархату перестають молитися за Кирила. Чи можна вважати це відділенням від Московського Патріархату? Чи можна вважати це як розкол?

Це намір тільки, а самого діла ще нема. Ось якби вони припинили поминати, приєдналися до Київського Патріархату, то це діло. А те, що вони не поминають московського Патріарха, це ще не означає, що вони відокремилися від Московського Патріархату. Тому, що в самій Росії є парафії, які не поминають на Богослужінні ім'я Патріарха Кирила, але продовжують залишатися у складі Російської Церкви. Так і священники в Україні: не поминають Патріарха Кирила, та залишаються все-таки в складі Московського Патріархату.

Як Ви ставитесь до біометричних паспортів, які збираються вводити, – і закордонні, а потім державні паспорти? Яке ставлення Церкви до цього питання?

Ми не бачимо поки що небезпеки щодо віри стосовно біопаспортів. Але це є дуже ознака тієї

печаті антихриста, яка буде в майбутньому. Тобто зараз ми уже можемо бачити, що це буде за печать. Тобто на руці й на чолі. І ось ви увявіть собі, що якщо закладуть у чипи інформацію таку: не давати продуктів харчування людині, яка сповідує віру в Христа. А грошей може не бути. Приходить людина з чипом в магазин, а їй хліба не дають. То це може бути в майбутньому. Зараз те, що відбувається, воно не несе небезпеки

закон про одностатеві «шлюби». Що якщо Україна не підпише, то Україну в Євросоюз не приймуть. І ми йому там твердо заявили, що ми ні за яких обставин – ні за яких! – не погодимося із законом про одностатеві «шлюби». Я поставив йому питання: «Ви християнин?» – «Християнин». – «Кого Ви повинні слухати більше? Бога чи земну владу? Якщо Бог забороняє одностатеві «шлюби», то Ви будете Бога слухати чи будете слухати Європу?». Отак ми поставили і сказали: якщо ви будете вимагати, то ми в Україні – а нам підтримує 85% населення – ми будемо проти. І коли ми в другий раз були в Брюсселі, через декілька місяців, нам уже сказали зовсім інше. Сказали так, що стосовно цих законів про одностатеві «шлюби» – це право кожного народу: хочуть приймають, не хочуть не приймають. Тобто бачите: якщо Україна буде на чомусь наполягати, то її не зможуть заставити робити те, що вона не захоче. І це, я думаю, не тільки щодо одностатевих «шлюбів», там можуть бути й інші питання.

Ваша Святость, багаті люди, зокрема члени парламенту, під час цих подій Євромайдану практично нарівні з Януковичем завинили перед іншими людьми щодо розстрілу. Ми знаємо, яку кількість людей. Тепер доходить інформація, що оці багаті люди, члени парламенту своїм коштом лікують поранених на Майдані. Вдають, що вони спокують свою провину. Як Ви скажете до цього ставитесь?

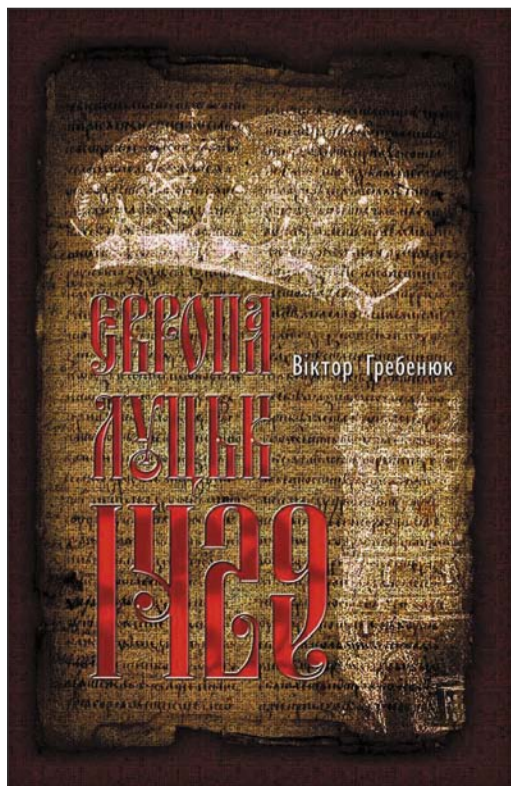
Якщо вони були з Януковичем, а потім побачили, що Янукович веде Україну неправильним шляхом, і відійшли від Януковича... Вони ось допомагають цим сім'ям, які постраждали під час цієї демонстрації в Києві, допомагають сім'ям, які втратили своїх синів чи чоловіків у Донбасі... То це плоди їхнього покаяння, їх треба приймати. А якщо вони лукавлять, то треба лукавство викривати. Тобто якщо вони щиро це роблять, то їх приймають треба. А якщо вони не щиро це роблять, а лукавлять, то лукавство треба викрити. А новий Президент Петро Порошенко сказав, правильно сказав, що він готовий до амністії тих, хто там зараз в Донбасі [виступає проти центральної влади]... Але крім тих, хто вбивав і хто давав гроші. Правильно говорить: раз вбивали людей невинних, значить вони повинні понести покарання. Давали гроші на зброю, на цих сепаратистів? За це повинні нести відповідальність, покарання. А ті люди, які заблукали, можна їх і амністувати. Так сказав Президент і ми з цим згодні.

Світлина інформаційної служби єпархії

РАДИМО ПРИДБАТИ

А ВИ ПРО ЦЕ ЧУЛИ?

Нещодавно у видавництві «Ініціал» побачила світ поема члена Спілки християнських письменників України, журналіста, літредактора інформаційно-видавничого центру нашої єпархії Віктора Гребенюка «Європа. Луцьк. 1429-й». Ми вже знаємо цього талановитого, неординарного письменника за творами, які внутрішньо збагачують читача, роблять цей світ досконалішим

і змістовнішим. Брат Віктор (псевдонім літератора) – автор великого поетичного епосу «Діяння небожителів», збірки духовних новел «Тетрамерон», зачинатель римованих акафістів, які вже знайшли шанувальників. І от з'явився новий художній твір, що в легкій, дотепній, почасти гумористичній формі розповідає про з'їзд монархів у Луцьку 1429 року. Головні герої поеми – князь литовський і руський Вітовт та ігумен Жидичинського монастиря Лазар.

У Центрі туристичної інформації та послуг відбулася презентація видання й автограф-сесія. Учасники зустрічі мали нагоду більше довідатися про події 585-річної давнини від письменника (на фото – другий зліва). Він розповів про з'їзд, що став першою спробою об'єднання Європи. На думку автора, хоча про ті часи є обмаль документів, називають їх «темними віками», однак було чимало яскравих моментів, що знайшли відображення в цій poemі. Серед нагальних питань, які потрібно було вирішити, – спільними зусиллями зупинити мусульманську навалу, об'єднати Християнство, подолати економічний занепад.

Подібного вельмиповажного зібрання Європа ще не знала. До Луцька прибули 15 тисяч осіб. Таку кількість люду на той час не можна було оселити в місті, тож довелося їх розташовувати у найближчих селах: Красному, Гнідаві, Заборолі, Омелянику, Ківерцях, Жидичині, де для цієї оказії збудували достатньо житла. Автор, посилавчись на літописні джерела, розповідає про багаті частування вельможних гостей. Зокрема, на кожен день виходило по сімсот діжок хмільного меду, окрім вина, пива та інших трунків, волів та ялівок – сімсот, баранів – чотирнадцять сотень,

зубрів, лосів, диких свиней – по сто. «А ще було багато розваг, кожному – коштовні дарунки». Однак форум не став продуктивним, чи, може, єдина Європа та об'єднання Християнства ще не були на часі. Але з'їзд важливий для нас тим, що відтоді город Лучеськ вписано у мапу Європи.

Міський голова Микола Романюк подякував авторові, який у художній формі відтворив найбільшу подію в історії Луцька, та всім, хто пише нариси, книги й картини про наше місто. Також привітав усіх, хто любить Луцьк, докладає частинку своїх зусиль, своєї праці, щоб воно стало красивішим і цікавішим для туристів.

Історики та краєзнавці Петро Троневич і Вальдемар Пясецький акцентували увагу на важливості твору, який уперше барвисто, промовисто і доступно розповідає про грандіозний, історично значимий форум, що відбувся у нашому краї. Адже це свідчить про авторитет Луцька в той час.

Про значення релігійної складової творчості Віктора Гребенюка, зокрема й у цій poemі, говорив представник Спілки християнських письменників України Василь Мартинюк. Від єпархіального управління й особисто митрополита Луцького і Волинського Михаїла автора книги «Європа. Луцьк. 1429-й» привітав протоієрей Віталій Собко. У презентації нового видання взяли участь проректор з навчальної роботи та завідувач кафедри Волинської православної богословської академії священник Василь Лозовицький зі студентами, представники громадськості міста.

Придбати видання можна в книгарні-бібліотеці єпархії «Ключі» (Луцьк, просп. Воли, 2; тел. 050-339-73-66, 067-570-57-97, 0332-29-94-01) та через сайт Pravoslavia.volyn.ua.

Лідія КЛИМЧУК
Світлина автора